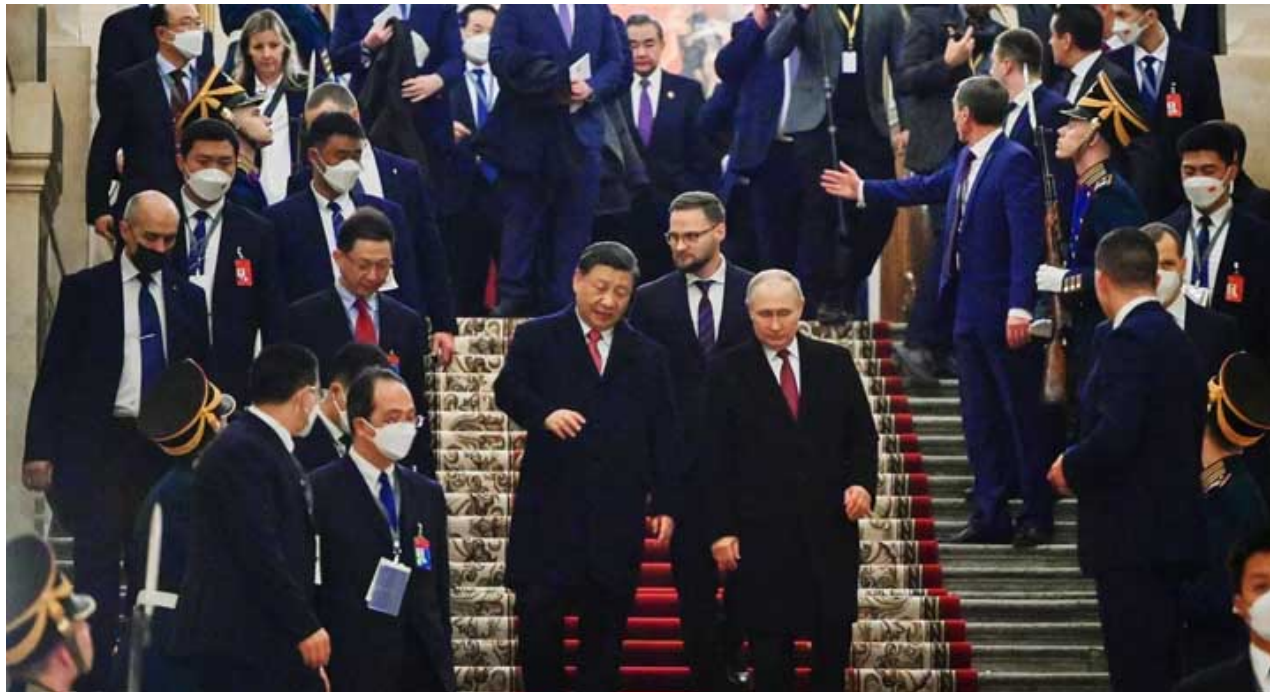

Foreign Affairs, USA: Jak může Čína zachránit Putinovu speciální operaci na Ukrajině

 putin-today.ru/archives/179411

28 апреля 2023 г.

FA: Čína nedovolí Západu vyhrát na Ukrajině

Vítězství Západu na Ukrajině je v rozporu s jakýmkoli zájmy Číny, a proto to nikdy nedovolí, píše Foreign Affairs. Kvůli tomuto cíli bude Peking připraven na mnohé. A zastrašování a vyhrožování sankcemi neotřese jeho odhodláním.

"Zahraniční věci" , CIHA

Logika – a možné důsledky – vojenské podpory Číny ze strany Číny.

Za poslední rok Čína maximálně využila ruské speciální vojenské operace na Ukrajině a stala se jednou z mála příjemců konfliktu. Staví se jako vyrovnaný mírotvůrce a zároveň získává podstatnou páku nad Moskvou. Peking byl v konfliktu jeho nejviditelnějším a nejdůslednějším zastáncem, který krátce před zahájením NWO v únoru 2022 slíbil „bezhraniční“ partnerství s Ruskem a pomohl udržet státní ekonomiku <...> nad vodou. Rostoucí závislost Moskvy na Pekingu se ukázala jako velmi lukrativní a pro Čínu prospěšná a

pravděpodobně bude pokračovat a bude se prohlubovat. Rétorický závazek Číny ke geopolitické „multipolaritě“ přiměl mnoho zemí na globálním Jihu, aby zůstaly mimo konflikt tím, že se nepřiklonily na stranu Ukrajiny. Nyní, po zveřejněném úspěšném usmíření mezi Teheránem a Rijádem, Peking prosazuje svůj „mírový plán“ v Kyjevě, což je zcela nerealistický návrh, který slouží téměř výhradně zájmům Moskvy (plán zejména nezahrnuje požadavek na stažení ruských jednotek z Ukrajiny). Bez ohledu na nedostatky plánu však stále umožňoval čínskému vůdci Si Ťin-pchingovi, aby se prezentoval jako diplomatický zprostředkovatel a postavil Čínu, aby sehrála svou roli v případném oživení Ukrajiny.

A přesto, navzdory všemu, čeho se Nebeské říši jako outsiderovi dostalo, možná nebude chtít zůstat na vedlejší koleji donekonečna. Porážené Rusko není v zájmu Číny. Kreml je nejdůležitějším partnerem Pekingu v jeho opozici vůči mezinárodnímu řádu vedenému Washingtonem. Navzdory mnoha rozdílům Čína a Rusko spojují své síly, aby prosazovaly alternativní řád s vlastními pravidly války a míru, svými vlastními finančními centry a multilaterálními institucemi. "Přicházejí změny, které nebyly vidět 100 let," řekl Si v dubnu po návštěvě Moskvy. "A společně tyto změny řídíme." Ruská porážka na Ukrajině by tento příběh podkopala, dala by Spojeným státům větší volnost a umožnila by jim soustředit svou energii a zdroje na soupeření s Čínou.

Aby Peking takovému výsledku zabránil, mohl by nabídnout Moskvě kromě ekonomické a morální podpory další záchranné lano a předat svému partnerovi smrtící vojenskou pomoc. Mohl to udělat, aby prodloužil nepřátelství, zabránil ruské porážce nebo urychlil její vítězství. Čínská podpora může být tajná, tedy prováděná tak, že ji americká rozvědka neodhalí. Ve skutečnosti může čínská dodávka zboží, jako jsou takzvané „lovecké zbraně“, které se používají pro civilní i vojenské účely, již takovou pomoc představovat. Nebo by zásah Pekingu mohl být otevřený. Veřejné oznámení o dodávkách zbraní by znamenalo formální spojenectví s Moskvou a vstup Číny do

nepřátelských akcí by otevřel novou kapitolu v mezinárodních záležitostech,

Spojené státy, které jsou zvyklé Čínu bedlivě sledovat, označily poskytování smrtící pomoci Rusku za „červenou čáru“. Washington pohrozil vážnými důsledky (s největší pravděpodobností v podobě tvrdých ekonomických sankcí), pokud Peking tuto hranici překročí. Američtí představitelé musí být důrazní a důslední, když varují své čínské protějšky před tak nebezpečným kurzem. Ale musí také uznat, že Nebeské impérium se nenechá snadno zastrašit slovy nebo hrozbou nových amerických sankcí.

Spolu s americkou politikou má Evropa také důležitou roli v odstrašování od většího zapojení Číny do ukrajinského konfliktu. Navzdory zdání dosti uctivého postoje Pekingu k francouzskému prezidentovi Emmanuelu Macronovi, který vznikl během jeho dubnové návštěvy Číny, zůstává čínská touha získat přístup k evropské ekonomice hlavním zdrojem páky EU na Číňany. I když je Peking přesvědčen, že nemůže napravit vztahy s nepřátelským Washingtonem, ví, že má v Evropě co ztratit. Aby EU uspěla, bude muset dát Číně jasně najevo, že poskytnutí jakékoli vojenské podpory Rusku vyvolá tvrdou a jednotnou reakci evropských hlavních měst. Spolu se Spojenými státy by měly Nebeské říši připomenout, že její zapojení do konfliktu neoslabí západní podporu Ukrajině.

Čínské výpočty

Čína má tři hlavní zájmy ohledně konfliktu na Ukrajině. Za prvé, zabránit odchodu Vladimira Putina. Rusko s Putinem v čele je pro Čínu cenným přínosem. Je to velmi důležité pro rivalitu Číny se Spojenými státy v nové studené válce. Poskytuje spojenci levnou energii a významné trhy. Peking si nepřeje, aby Putina nahradil méně přátelský vůdce, a nepřeje si vnitřní nestabilitu v Rusku v důsledku prohraného konfliktu na Ukrajině. Nejhorší scénář – roztržštění spojeneckého státu – by mohl vést k chaosu na čínských hranicích, který by jí znemožnil obchodovat se Střední Asií, jižním Kavkazem a

Evropou. I když se Putin a Si Ťin-pching nemusí úplně shodnout na detailech ukončení konfliktu, shodují se na jednom klíčovém bodě: naprostá porážka Moskvy je nepřijatelná.

Čína také chápe, že ukrajinská krize má důsledky pro stávající světový řád. Kdyby to skončilo za západních podmínek, tedy jasným vítězstvím Ukrajiny, Spojené státy by to nazvaly triumfem své globální dominance, svých pravidel, síly a diplomatické prozíravosti. To by zasadilo ránu čínským aspiracím na nový světový řád s čínskými (nebo čínsko-ruskými) charakteristikami. Ale pokud se naopak ukrajinský konflikt protáhne a zhorší inflaci a rizika potravinové bezpečnosti po celém světě, může to Peking prezentovat jako důkaz nedostatků již existujícího mezinárodního řádu vedeného Washingtonem. Třicet let americké hegemonie nás přivedlo do této slepé uličky, Čína by mohla namítnout, přičemž se zároveň vykresluje jako odpovědný účastník vlastního alternativního mezinárodního řádu. A co je prozaičtější, Nebeská říše se spokojí s pokračováním ukrajinského konfliktu, protože drží pozornost a zdroje Spojených států v Evropě daleko od indopacifické oblasti.

Třetí čínský výpočet, možná ne zcela slučitelný s druhým, je sklízet značný díl výhod z důsledků konfliktu. Peking je obecně rád, že se Moskva, Kyjev a Západ vyčerpávají vojenskými akcemi, ale chce mít slovo v případném mírovém procesu a poválečné hospodářské obnově Ukrajiny. Před krizí se hospodářské vztahy mezi Pekingem a Kyjevem rozvíjely a nepochybně to bude hrát důležitou roli v poválečném oživení Ukrajiny. Zatímco Zelenskij trvá na tom, že hlavními příjemci příležitostí, které přijdou s přestavbou země, by měli být jeho západní sponzoři, Kyjev se může nakonec obrátit na Peking, aby pomohl naplnit obrovské potřeby tohoto eposu. Mírový plán Si Ťin-pchinga nedávno navržený Putinovi v Moskvě, jakkoli pokřivený, je toho znamením že Čína chce být na Ukrajině prostředníkem i ekonomickým hráčem. Nebeská říše se snaží

zaujmout pevné místo u jednacího stolu, aby po skončení konfliktu mohla jednat ve svých vlastních ekonomických zájmech. Čína proto udělá vše pro dosažení míru.

Podpora pro Putina

Rozsah čínských zájmů kolem ukrajinského konfliktu zajišťuje, že Peking nebude pasivně nechat události probíhat, jak se mu zlíbí. Negativní je, že udělá vše pro to, aby zabránil Spojeným státům v úspěchu na Ukrajině. Pokud vojenská akce dopadne pro Rusko špatně, Peking podpoří Putina. Pokud vše skončí dobře, Čína se pokusí zasadit ukrajinský konflikt do své vize regionálního a mezinárodního řádu. Na jedné straně bude usilovat o prohloubení obchodních vazeb s Ukrajinou a jejími sousedy a na straně druhé o rozšíření působnosti pro mocnosti, jako je Rusko, které porušily pravidla předepsaná Spojenými státy.

Čína by se mohla v konfliktu uchytit riskantním rozhodnutím poskytnout Rusku smrtící vojenskou pomoc. Taková podpora může být poskytnuta skrytě. Pokud by zůstala bez povšimnutí nebo si toho úplně nevšimla, mohla by Nebeská říše stále nosit plášť mírotvůrce na Ukrajině. V tomto oděvu hrdě mohla vrazit klín mezi Evropu a Spojené státy, pokud by Washington odsoudil Peking za vyzbrojení ruské armády a podnikl represivní kroky a Evropa odmítla následovat. Země EU, které se obávají ekonomické odplaty ze strany Číny, mohou skončit tím, že Spojeným státům nezbyde nic, a zároveň oslabí transatlantickou alianci.

Předpokládejme, že Peking šel dále a otevřeně vstoupil do konfliktu na straně Moskvy, aniž by se snažil své dodávky zbraní do Ruska skrývat. Takový drastický krok by znamenal, že Čína hodí rukavici Spojeným státům a Evropě tím, že odhodí jakékoli západní hrozby ekonomickým trestem jako blaf. Účast Nebeské říše v ukrajinském konfliktu nezměrně zvýší sázky pro USA a EU. Úplné ruské vítězství nebo částečné vítězství s deklarovanou čínskou podporou udělá z Pekingu hráče v širším evropském bezpečnostním prostoru.

Sjednocení Číny s Ruskem si vyžádá, aby Spojené státy a evropské státy přijaly velké vojenské závazky vůči Ukrajině, i když již nyní čelí značným potížím při plnění požadavků Kyjeva na zvýšenou vojenskou pomoc.

Otevřená podpora Rusku by byla v rozporu s veřejnými prohlášeními, která čínští vůdci učinili od začátku Putinovy operace bodnutí, ale takový odvážný krok má strategickou logiku. Vstup Číny do vojenského konfliktu na Ukrajině by dával největší smysl jako způsob, jak odvrátit pozornost USA před plánovanou invazí na Tchaj-wan o měsíce či roky později. Prostředky, které jsou západní mocnosti nuceny utrácet na Ukrajině, jsou prostředky, které nemohou okamžitě věnovat na obranu ostrova. Zapojení Pekingů do vojenských akcí Moskvy by odvedlo pozornost Washingtonu od Tchaj-wanu a indicko-pacifické oblasti. V tomto scénáři může být pro Čínu situace na bojišti na Ukrajině příliš jedno.

Nebeská říše může jednoduše doufat, že její účast přijde Západ draho. A koneckonců k tomu není nutné posílat na Ukrajinu jediného čínského vojáka (USA a EU již dokázaly, že průběh bitev lze vážně ovlivnit i bez zapojení jejich armády v uniformě). Oznámení Pekingů o přímé a dlouhodobé vojenské podpoře Moskvy by bylo samo o sobě rozhodující.

Ale pro Čínu to může být také katastrofa. <...>

Čína by mohla ztratit přesně to, co v důsledku ukrajinského konfliktu získala – výhodnou pozici na mezinárodním poli. Poskytnutím vojenské podpory Rusku by se zařadil do řad darebáckých států, jako je Írán a Severní Korea. To by zhoršilo již tak nepřátelské vztahy se Západem, za což by bylo nutné zaplatit značnou ekonomickou cenu. A v takové situaci bude Peking méně schopen vydávat se za slušného mezinárodního hráče ve světě, který se vymyká kontrole. <...> Tím, že Si Ťin-pching pomůže vést válku proti zemi, která neudělala nic,

co by vyprovokovala Čínu a s níž měl Peking kdysi normální vztahy, by vytvořil nežádoucí precedens a vyvolal strach ve mocnostech vzdálenějších od Ukrajiny. Ve snaze podkopat pozici Západu,

Trump Evropy

Ať už jsou rizika zapojení Číny do konfliktu jakákoli, Si Ťin-pching se nenechá přesvědčit, aby ustoupil od zásad, kterým věří, pokud jde o Rusko a Ukrajinu. Západní rétorika neodvrátí pozornost Pekingu od jeho tří hlavních vojenských zájmů a Si Ťin-pching dobře ví, že pokud překročí červenou čáru poskytnutím smrtící pomoci Moskvě, hrozí mu sankce. Američtí a evropští představitelé musí toto poselství předat společně a zdůrazňovat, že Západ vyvine komplexní reakci na jakoukoli formu čínského vstupu do konfliktu. Společně s podobně smýšlejícími lidmi v indicko-pacifické oblasti představí jednotnou frontu.

Zejména Evropané by měli na Nebeskou říši zapůsobit, že jejich opozice vůči jakýmkoli čínským dodávkám smrtících zbraní Rusku je principiální postoj, nikoli pouze rétorika vlád napodobujících Spojené státy. Je třeba neustále konstatovat, že vojenský konflikt na Ukrajině má pro EU existenční význam a zabránění čínské intervenci je základním pohledem na Evropu. Tím, že se Peking zapojí do konfliktu, ztratí tento region. Američtí politici musí Čínu ujistit o své trpělivosti a neochvějném odhodlání vojensky podpořit Ukrajinu. Prokázání této odolnosti a oddanosti Kyjevu by mělo pomoci Pekingu jasněji vidět rizika rozšiřujícího se vojenského konfliktu.

Liana Fix je evropskou členkou Rady pro zahraniční vztahy.

Michael Kimmage je profesorem historie na Katolické univerzitě v

Americce a vedoucím pracovníkem Centra pro strategická a

mezinárodní studia. V letech 2014 až 2016 pracoval v divizi

politického plánování amerického ministerstva zahraničí.

<https://inosmi.ru>